

([Време](#))

Много пута сам говорио о ПКБ-у. Много пута су ми рекли да сам са том причом досадио и богу и народу. Могуће, али мислим да неће сметати да то урадим још једном. Напротив!

Много пута су ми објашњавали да то што причам није политика. Тачно. Јер ПКБ је много више од политике, бар оне српске. Много више од вређања политичких противника, изношења неистина, неиспуњавања датих обећања и свега оног што се под политиком у Србији подразумева.

Шта је ПКБ? ПКБ је рецепт како да спасимо Србију.

Пре пет година ПКБ је био потпуно девастирана компанија са 2300 запослених којима порези и доприноси на плате нису плаћани скоро две деценије. Била је то компанија са дугом од сто милиона евра која струју није плаћала годинама, компанија у којој није купљено ништа од механизације деценијама, компанија са скоро десет хиљада крава које су биле на умору. Компанија коју држава није послала у стечај нити ју је продала за неколико евра, јер Београд то није дао. Преузели смо је ми који смо водили град и који смо веровали да ако се споје знање, марљивост и искрене намере и за ПКБ и за Србију има наде.

ШТА СМО УРАДИЛИ: Довели смо професионални менаџмент састављен од младих људи којима је препорука била радна, а не партијска књижица. Ову другу нису ни имали

и сви су претходно радили у највећим домаћим и мултинационалним компанијама. Сели смо са представницима синдиката и договорили да број запослених буде 2000, а плата у просеку 50.000 динара. И почели да радимо заједно. Прва три месеца радници нам нису веровали, мислили су да смо само још једна екипа која је дошла да напуни своје џепове.

После три месеца у којима смо поставили фирму на здрав темељ и променили уговоре о откупу наших производа са моћним компанијама јер су били штетни по ПКБ, почели су да нам верују. За три године смањили смо дуг за тридесетак одсто, али, што је много важније, уложили смо у пољопривредну механизацију и направили две најмодерније фарме крава у Европи. Исплаћивали смо све своје обавезе у дан. Исто као и плате са свим порезима и доприносима. Подигли смо за три године вредност фирме са фамозних неколико десетина евра на неколико стотина милиона евра... Омогућили смо држави да не мора да откупљује земљиште за ауто-пут, јер је оно ПКБ-ово, а ПКБ је градски. Само на томе уштедели смо десетине милиона евра за експропријацију. Поред ауто-пута сутра ће ницати производни објекти и велики магацини. Продајом само сто од скоро 25.000 хектара, колико ПКБ обрађује, биће исплаћен цео преостали дуг ПКБ-а који је на крају 2013. био око 70 милиона евра. Продаја сто хектара значи да ПКБ-у остаје још 24.900 хектара за основну делатност. ПКБ је спасен и поново је лидер у целом региону.

